

ÇOCUKLARINIZI DİNDAR YETİŞTİRİN!*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Hamden ke-siran tayyiben mübâreken fîh... Alâ külli hâlin ve fî külli hîn... Ve's-salâtü ve'sselâmü alâ sey-yidinâ muhammedin ve alâ âlihî, ve sahbihî, ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Aziz ve sevgili kardeşlerim!

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizlere sayısız nimetler ihsan ediyor. Her anda ihsanda, her anda ikramda... Nimetlerin şükrünü ödemekten aciz kalırız. Allah-u Teâlâ Hazretleri nimetlerini, İkramlarını, lütuflarını üzerimizde daim eylesin... Bizi nimetlerinden mahrum bırakmasın, rahmetinden uzak etmesin...

a. En Büyük Nimet İslâm Nimeti

Nimetlerinin en büyüğü şeksiz şüphesiz, kesin, İslâm nimetidir. Yani, Müslüman olmamızdır. Bir insan Müslüman olmadıktan sonra, Müslümanlıkla müşerref olmadıktan sonra; şah olsa, padişah olsa kıymeti yoktur. Çünkü, ahiret hayatını kazanamayacaktır.

Bu dünyadaki fani, muvakkat, geçici, çabucak elden kaçıcı nimetlerin Allah'a inanmayan kâfirlere, müşriklere bile verildiğini görüyoruz! Putperestlere, olmadık mahlûklara tapanlara bile verildiğini görüyoruz. Allah-u Teâlâ

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Hazretleri'nin Rahmanlığının eseri olarak, yarattığı kullarına böyle nimetleri var.

Fakat ahirette ebedi saadet var, sonsuz saadet var. Yani, muvakkat değil, geçici değil, fani değil. Sonsuz, dibi, sonu olmayan bir engin, muhteşem mutluluk olacak ahirette... Tabii, ilk önemli olan, ilk başta gelen, ahiretin bu mutluluğunu kaçırmamak, cenneti elden kaçırmamak, cennetlik olmayı başarmak.

Fakat İslâm'ın bir hedefi de, insanı dünyada da mutlu etmektir! İnsan toplumlarına dünyada da nizam götürmektir! İntizam götürmektir, huzur götürmektir! Bir hedefi de budur. Her ne kadar dünya hayatı kıymetli değilse de, geçiciyse de; İslâm'ın ahkâmının, şariat-ı garrânın hükümlerinin bir hedefi de, insanoğluna bu dünyada da nizamı, güzelliği, temizliği, iyiliği, mutluluğu tattırmaktır. El-hamdü lillâh... O halde, İslâm'ın insana kazandırdığı mutluluk iki tanedir:

1. Yaşadığımız hayattaki mutluluk.
2. Ahiretteki sonsuz saadet, ebedi saadet.

Şimdi, bu dünyada Müslüman oldu mu bir insan, Ruhun, ruhî bakımdan, iç dünyası bakımından rahat, huzurlu ve mutlu olur. Bedenen, vücudu bakımından, dışı bakımından sıhhatli olur. İslâm'a riayet ederek yaşamış olan bir insan, uzun ömürlü olur. Vücudu yıpranmaz, dinç kalır. Akıllı dağılmaz. Kur'an okuyan insanın akıl kabiliyetleri gevşemez, uzun ömürle yaşar! Ak saçlı olur, ak sakallı olur, ak başörtülü olur, ak takkeli olur. Melekleşir, öyle yaşar! Vücudu da sıhhatli olur.

Müslümanca yaşayan toplum da, sıhhatli olur! Müslümanca yaşayan insan grupları, beldeleri, şehirleri de mutlu olur. Zulüm olmaz, sömürü olmaz, Hırsızlık olmaz, arsızlık olmaz, yüzsüzlük olmaz; insan toplumu da mutlu olur, komşuluk da güzel olur. Onun için, İslâm dini insanın hem dünyasına, hem ahiretine, hem ruhuna, hem bedenine; hem aile mutluluğuna, aile saadetine, ailedeki huzuruna, düzenine; hem de toplum hayatına nizam getiren, güzellik getiren emsalsiz, eşsiz güzellikte bir nizamdır. Bunun kıymetini bilen, İslâm'a göre yaşayan bunları tadıyor, biliyor. Vücudunda görülüyor, ruhunda, kalbinde görülüyor; ailesinde görülüyor, toplumun da, şehrinde, devletinde görülüyor!

Dünya üzerinde ne kadar mutsuzluklar, huzursuzluklar, acılar, izdihamlar varsa, İslâm'dan uzaklaşmaktan dolayıdır. Ne kadar acı, üzücü iş varsa, hep İslâm'dan uzak olan insanların haltıdır. İslâm'ı bilmeyen, yaşamayan insanların Dünya'yı zehir etmesidir, dünya hayatını mahvetmesidir. Bütün insanlar Müslüman olsa, Dünya gül bahçesi gibi olur. İşte, Allah insanlara iki cihan saadetine yolunu göndermek için peygamberler göndermiş, kitaplar indirmiş, saadet yolunu öğretmiştir. Buna sarılan, bunları yapanlar hem bu dünyada, hem ahirette bahtiyar olurlar. Allah'ın bu emirlerini bilmeyenler, Allah'ın gönderdiği peygamberleri tanımayanlar, onlara uymayanlar da;

خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ

(الحج: ١١)

(*Hasire'd-dünyâ ve'l-âhireh*) “Dünyada da, ahirette de hüsrana uğrarlar.” (Hac, 22/11) Mahvolurlar, mahvoluyorlar; görüyoruz. En büyük nimet budur!

b. İkinci Büyük Nimet: Evlilik

Allah'ın sayısız nimetlerinden birisi de muhterem kardeşlerim, evlenmemizdir, aile yuvası kurmamızdır ve çoluk çocuğumuzun olmasıdır. Bu da çok büyük nimettir.

Aksini düşünün, aksi durumda olanlara bakın, göreceksiniz. Evlenmemiş, yuva kuramamış insanların ızdıraplarını, sıkıntılarını muhakkak bilirsiniz; bunalımlarını bilirsiniz, streslerini bilirsiniz! Çok büyük, çok büyük bir ikramdır, aile yuvası kurulması İslâm'da... Kadın için de öyledir, erkek için de öyledir.

Evlenmemiş bir kadın himayesizdir, bunalımlıdır, sıkıntılıdır, açınacak durumdadır. Evlenmemiş bir erkek mutsuzdur, streslidir, sıkıntılıdır, günahkârdır! Acizdir veya şöyledir veya böyledir, perişan durumdadır.

Tabii İslâm, aile düzenini de sağlıyor. Kocaya diyor ki:

“—Hanımını himaye et, hanımını sev, ona bak! Giyimini kuşamını, yemesini, ihtiyacını ve sâiresini sağla!”

Hanıma da diyor ki:

“—Beyine hizmetini eksik yapma, ona bir iyi eş ol, aile mutluluğunun büyük yükü senin üzerindedir! Bu mutluluğu sağlamağa çalış. Sana bir tek görev verilmiş: evlâtlarını güzel yetiştir aman!” diye her iki tarafa da vazifelerini hatırlatıyor.

İki taraf bunlara uyarsa, aile saadeti olur. Birisi uyarsa, ötekisi uymazsa, tabii problem çıkar ailede... Allah'ın emrine uyan, imtihanı kazanmış olur. Allah'ın emrini tutmayan, ahirette onun cezasını çekecektir. Dünyada da çeker. Allah'ın emrine uyan kazanır.

c. Üçüncü Büyük Nimet: Evlâtlar

Allah'ın, evlilikten sonra evli insanlara verdiği en büyük nimet de, evlâtlardır. Evlâtların çok büyük bir nimet olduğunu bilin! En büyük nimet, evlâtlarımızdır. Nice zengin insanlar var, evlenmişler, Allah çocuk vermemişse; zenginlik onları mutlu edemiyor. Çocuğu yok, perişan, hasta! Hanım da hasta, bey de hasta... Hanım da hasret, bey de hasret... Evlâdımız yok diyorlar, doktorlara gidiyorlar, Avrupa'ya gidiyorlar, Amerika'ya gidiyorlar, tedavi yolları arıyorlar! Hocalara gidiyorlar.

Ben bir felsefe profesörünü hatırlıyorum, çoluk-çocuğu yoktu. Felsefe profesörleri her çeşit fikri okudukları için, dinî konuları pek bilemezler. Hayret ettim, “Bir hoca bize dua etsin!” diye okunacak hoca arıyordu. Aldık, Hocamız'a götürdük! Dualar etti, Allah'ın lütfuyla tabii evlât sahibi oldu sonunda...

Ama evlât sahibi olmamak, bir anne-baba için çok zor bir durumdur. Allah hayırlı evlâtlar ihsan etsin...

Evlenememek çok zordur. Bir kız evlenemez evde kalırsa zordur. Bir erkek bir yuva kuramazsa, beğenilmemişse, şusu-busu varsa, evde kalmışsa zordur. İki evlenmişler, mutluluğun bir kısmını yakalamışlar; çocukları yoksa, gene zordur. Allah hayırlı evlât versin cümleye...

Şimdi, bu evlâtlar muhterem kardeşlerim! Allah'ın hem çok büyük nimetidir bize, hem emanetidir. Bize emanet ediyor Allah... “Bakın, ben size verdim bunları, bu emanete riayet edin!” diyor. Evlâtlarımız bize Allah'ın emanetidir.

Bir de evlâtlar bizim dünya ve ahiret sermayemizdir. Nasıl sermaye? Evlâdını iyi yetiştiren bir anne ve baba, evlâdının ahir ömründe hizmetini görür, mürüvvetini görür, mutlu yaşar. Evlâdı annesine, babasına hürmet eder, elini öper, bakar, yardım eder.

“—Babacığım, bir emrin var mı? Anneciğim, bir isteğin var mı?” der.

İhtiyar halinde, hayat sigortası gibidir. Evlâdın hayırlı olması anne ve babanın dünya saadetini sağlayan, mutlu olmasını sağlayan büyük bir şeydir. Dünyada böyle mutluluk sağlar.

“—El-hamdü lillâh, benim oğlum mühendis... El-hamdü lillâh, benim oğlum fabrikatör... El-hamdü lillâh, benim evlâdım bakan.,, El-hamdü lillâh, benim evlâdım genelmüdür... El-hamdü lillâh, benim evlâdım büyük tüccar...” diye anne baba iftihar eder.

Annesine, babasına el bebek, gül bebek bakar. Elini sıcak sudan soğuk suya değdirmez. Baba memnun, anne memnun... Torunlar ayrı bir mutluluk sebebi... Çok güzel bir dünya mutluluğu kaynağıdır hayırlı evlât...

Hayırsız evlât ne yapar? Anasını dövüp, bileziğini alıp kumarda harcar. Ahir ömründe acılardan acılara gark eder. Babasına hakaret eder, babasını döver. İyi yetiştirilmemiş evlât, dünyayı zehir zıkkım eder anne-babaya... Misallerini biliyoruz, gazetelerden biliyoruz. Başka toplumlarda görüyoruz, ayıplıyoruz. Bizim kocaman evlât, torun sahibi olmuş olan bir aile reisi, babası geldiği zaman ayağa kalkar. Yanında hürmetkâr tavır takınır. Edep vardır, terbiye vardır! Bizde böyledir. Başka tarafta, bacak bacak üstüne atar. Babası geldiği zaman ismiyle hitap eder.

Amerikan terbiyesinde ana-babanın evlâda büyük bir şefkati yoktur, sevgisi yoktur. On sekiz yaşına geldi mi, “Çık evden, kendi işine bak, kazancını sağla!” der. Evlâdın da ana-babasına hürmeti yoktur. Öyle toplumlarda annenin, babanın yeri düşkünler yurdudur.

Ben bunun misallerini de çok gördüm. “Ne yapayım, ben çalışıyorum, hanım çalışıyor.” diyor, anasını alıyor, düşkünler yurduna yatırıyor! Anasının parasını, eşyasını ve sâiresini de satıp savuruyor, dağıtıyor. Arkadaşımın apartmanında gördüm. Kadıncağızı gönderdiler düşkünler evine... Gelin çalışıyormuş, bey çalışıyormuş, bakamazmışlar diye eşyalarını da oraya buraya dağıttılar! Gitti. Düşkünler evinde o annenin, o

babanın nasıl mutsuz olduğunu düşünün!

Hayırlı evlât, dünyada mutluluk sebebidir, mezar da mutluluk sebebidir. Çünkü, dünyadaki evlâtlar ibadet ediyorsa, hayır yapıyorsa, Allah'ın sevdiği işleri yapıyorsa; mezardaki annesine, babasına rapor edilir, melekler tarafından bildirilir.

Peygamber SAS Efendimiz bildiriyor: Anne-baba, çocuklarının dünyada yaptığı mübarek, sevaplı işlerden, ibadetlerden mutlu olurlar! Kabirleri nurlanır, nurları artar, sürurları artar. Sürur ne demek: Neşe demek, sevinç demek... Kabir de sevinçleri artar, nurları artar, kabirleri pırıl pırıl nurlu olur.

Bakın, hayırlı evlâdın annesinin, babasının kabirde ruhu şad oluyor.

Aksi?.. Evlât hayırsızsa, haylazsa, sarhoşsa, ayyaşsa, yine rapor edilir. “Senin evlâdın şu haltı yaptı, şu günahı işledi.” diye annenin, babanın ruhu kabir de muazzep olur, azap duyar, eza duyar. Onun için, Peygamber Efendimiz buyuruyor ki, hadis-i şerifinde:

“—Allah'tan korkun, anne-babanıza kabirde eza vermeyin! Yani, “Allah'tan korkun! Günah işlemeyin ki, anne-babanızın kabrinde ruhu muazzep olmasın, kemikleri sızlamasın, üzülmesinler!” diyor.

Kabirde de insanlar uzun zaman kalacaklar. Kıyamet kopuncaya kadar, dünyanın sonu gelinceye kadar kabirde kalacaklar. Az değil. Kabrin cennet bahçesi olması güzel ama, cehennem çukuru olması zor... Demek ki,

kabirdeki mutluluğun da, sebebidir hayırlı evlât...

Ahirette de hayırlı evlâdın annesine, babasına faydası olur. Şefaatçi olur. Annesine, babasına mânevî bakımdan yardımcı olur. Anne-baba evlâdını hayırlı evlât yetiştirdiği için, evlâdının yaptığı bütün ibadetlerden, hayırlardan, onların defterine sevap yazılır.

Meselâ, evlâdı cami yaptırdı. “Böyle bir cami yaptıran evlât yetiştirdi.” diye babasına sevap yazılır. Evlâdı namaz kıldı. “Evlâdını namaza alışkın bir evlât olarak yetiştirdi.” diye annesine, babasına sevap yazılır. Evlâdı Kur’an okudu. Kur’an okuyor diye sevap yazılır. Bütün hayırlarından anne-baba pay alır, sevap alır. Ahirette sevabı artar, derecesi yükselir. Onun için, ahiret sermayesidir aynı zamanda...

Hayırlı evlât hem dünyada, hem ahiretle dünya arasındaki kabir aleminde, hem de ahirette sermayedir.

d. Evlâtlarınızı Güzel Yetiştirin!

Onun için, muhterem kardeşlerim! Çok ciddi bir konuya gelmiş bulunuyoruz. Allah’ın emaneti olan evlâtlarımızı Allah’ın istediği mü’min kullar olarak yetiştirmek, bizim vazifemizdir! Sizin, yani anne-babaların vazifesidir.

Bunu yapmazsa:

1. Bir kere Allah’ın kendisine verdiği emanete hıyanet etmiş olur. Allah’ın emanetini korumamış olur. Evlâdına dinini öğretmedi, namaza alıştırmadı, Müslüman yetiştirmede;

Allah'ın emanetine hıyanet etti! Buradan vebal altındadır, ceza altındadır.

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ
وَبَنِيهِ لِكُلِّ امْرِيٍّ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ

(عبس: ۲۷-۳۴)

(Yevme yefirrü'l-mer'ü min ahîh. Ve ümmihî ve ebîh. Ve sâhibetihî ve benîh. Li-küllî'mriin minhüm yevme izin şe'nün yuğñîh.) [O gün kişi kardeşinden, annesinden ve babasından, hanımından ve çocuklarından kaçır. O gün herkesin kendine yetip artacak bir derdi vardır.] (Abese, 80/34-37)

Yarın anne-babalar, evlâdına görünmemek için kaçacak delik arayacak! Bu ayet-i kerimeler bildiriyor! *Benîhi* ne demek?

Evlâtları... Karısından, evlâtlarından adam kaçacak. Kaçamaz ya! Ahirette nereye kaçacak? Allah'tan kaçılır mı?

أَيْنَ الْمَفَرُّ

(القيامة: ۱۰)

(Eyne'l-mefer) “Nereye kaçacaksın Allah'tan?” (Kıyamet, 75/10) Mümkün değil. Kaçamaz ama kaçmağa yeltenecek, görünmemeğe çalışacak. Bucak bucak, kaçacak delik arayacak. Neden? Evlâdını iyi yetiştirmedi, ondan...

2. İkincisi; hayırlı yetişmemiş evlât, hayatı

anasına babasına zindan eder. Muhterem kardeşlerim, uyuşturucu müptelası olur, kumar müptelası olur. Bakın, misalleri aklınızdan geçirdiğinizi tahmin ediyorum.

Avustralya'daki misalleri biliyorsunuz. Çocuk uyuşturucu kullanır, çocuk kumarbaz olur, çocuk günahkâr olur, çocuk zinâkâr olur. Çocuk, Allah saklasın, İslâm'dan çıkar. Boynuna haç takar, Allah saklasın... Anasına babasına inat... Kız da yapabilir bunu, oğlan da yapabilir. Boynuna haç takar, anasına babasına belâ olur. Hatta, Avustralya hükümeti onun parasını anasının, babasının maaşından alır.

Almanya'da böyle, Avustralya'da da böyle olduğunu tahmin ediyorum. Evlât evden kaçtı mı, her halde anne babasının maaşından keserler. Mâlî bakımdan da belâ olur.

Hayırsız evlât annesine, babasına dünyayı zindan eder; kabir de annesinin, babasının kemiklerini sızlatır. Yani, evlâdını hayırlı yetiştirememiş olan insanın dünyası zindan olur, çocuğundan bunun cezasını çeker. Kabir de cezasını çeker, azap görür. Ahirette de vebalinin altından kalkamaz, Allah'ın sorgusuna, sualine cevap veremez.

O halde, en mühim işimiz nedir? Annelerin babaların en mühim işi nedir?.. Evlâtları Müslüman, mütedeyyin, Allah'ın sevdiği insan olarak yetiştirmektir. Bunda, iki taraf için de fayda var... Hem anne baba için fayda var, hem de çocuğun bizzat kendisi için fayda var.

Çünkü, çocuk Müslüman oldu mu, çocuk da mutlu olur. Onun için de fayda var. İki taraflı fayda

var. Yalnız, çocuğun Müslüman yetişmemesi için şeytan boş durmaz, şeytanın çalışmaları vardır. Çocuklarınıza sahip olamazsanız, şeytan onları kandırır. Şeytan onları kötü şeylere alıştıırır. Sen evden gidersin; kız giyinir, süslenir, püslenir, açılır gider Sydney Road'a... Neden? Şeytan kandırıyor. Nefis, şeytan kandırır.

Müslüman olarak yetiştirmek istersen, çoluk çocuk anne ve babaya kızar bazen:

“—Yahu, uf be!.. Benim annem, babam da amma sıkıyor beni!.. Allah Allah... Herkes oyun oynuyor, spor yapıyor, geziyor, tozuyor. Nedir yahu benim bu annemden, babamdan çektiğim? Hele ben bir yaşımı bulayım, gösteririm bunlara!..” der.

Ne yapmak lâzım? Çocuğa bu meseleyi benimsetmek lâzım. Çocuk bunu bir angarya olarak, anasının babasının despotluğu, diktatörlüğü olarak görmemeli.

“—Anam-babam diktatör, şimdi elinde Fırsat var. Bana baskı yapıyor, eziyor beni. Hele ben bir On yedi yaşıma geleyim, On sekiz yaşıma geleyim, gösteririm onlara.” dememeli.

Bunun, İslâm'ın sevdinilmesi, onun için küçük yaştan başlar. Çok küçük yaştan başlar. Helâl süt emzirmekten önce başlar. Çünkü, iyi bir aile seçmemiş olan bir kimsenin, aile mutluluğu ve çocuğunun hayırlı olması zor olur. Ailenin iyi seçilmesinden başlar. Müslüman, mütedeyyin seçilmesinden başlar. Hamilelik döneminde helâl lokma yedirmekten geçer, doğumdan evvelki terbiye vardır. Annesinin karnındayken,

çocuk doğduktan sonra terbiyesi vardır.

Ana terbiyesi, aile terbiyesi; bunlar yapılmadığı takdirde, çocuk anne ve babası için bir üzüntü kaynağı olur, bir keder kaynağı olur. Zor bir iştir çocuk terbiyesi, muhterem kardeşlerim! Çok önemli bir iştir, çok ciddi bir iştir ve çok zor bir iştir. Çocuk elden kaçır. Anne-baba hacıdır, çocuk çok acı bir şekilde başka bir

yola sapabilir. Neden? Terbiye zor da ondan...

Onun için, çocukları camimize, cemiyetimize, cemaatimize alıştırmamız lâzım. Çocuk eğitime masraf yapmamız lâzım. Çocuk eğitimi uzman işidir. Bakın, benim bulunduğum site de İstanbul'da, yeni bir komşumuz geldi. Allah selâmet versin. Çocuğunu yakındaki bir anaokuluna verdi. Üç gün içinde aldı çocuğu... Hemen geriye aldı. Neden aldı? Çocuğun üç günde huyu bozulmuş. Asi olmuş, evde acâip şeyler yapmağa başlamış. Haa çocuğunu geri aldı.

Her anaokulu, çocuğu güzel yetiştiremez. Her okul çocuğu güzel yetiştiremez; çok para vermekle, okullar güzel okul olmuş sayılmaz. Ben Ankara'dayken, isim vermeyeceğim, bir kolejden bahsettiler. Biz Ankara'da kendi Kolejimizi açtık. O zaman konuşuldu. Çok pahalı bir kolej, şehrin merkezinde bir kolej ama, oraya evlâtlarını vermiş olan anne-baba mutlu değil, memnun değil sonuçtan... Onun için, uzman eğiticiler lâzım!

Nerede uzman olacak? Eğitim işinde uzman olacak. Çocuklara İslâm'ı öğretmekte uzman olacak. Çocuklara İslâm'ı sevdirecek.

Bunun ölçüsü nedir? Eğer çocuk anne-babası yokken bile namazını kılıyorsa, Müslümanlığı yapıyorsa; eğitim tutmuştur, fidan tutmuştur. Eğer annesi-babası olmadığı zaman çocuk namaza kalkmıyorsa, namaz kılmıyorsa, ibadet yapmıyorsa; kötülük yapıyorsa, eğitim tutmamıştır, fidan kuruyacak demektir, faydası yok demektir. Bu, büyük bir tehlikedir.

Bu tehlikeyle insan ne zaman karşılaşır? Çocuğu kendisine diklenebilecek yaşa geldiği zaman anlar işi ama, iş işten geçti. On yedi, on sekiz yaşında çocuk karşısına dikildiği zaman, baba anlar amma, geçmiş ola... Tren kaçtı, iş işten geçti. On yedi yaşından sonra çocuk eğitilmez.

Çocuğun eğitimi anasında başlayacak, ailesinde başlayacak. Anaokulunda başlayacak. İlkokulda olacak, ortaokulda devam edecek, lisede devam edecek.

Peygamber Efendimiz SAS Hazretleri buyuruyor ki:

“—Çocuğunuza Kur'an sevgisini aşıl原因ın! Çocuğunuza Rasûlüllah sevgisini aşıl原因ın!”

İki mühim sevgi aşıl原因ınacak çocuğa: Çocuk Kur'an-ı sevecek... Çocuk, Rasûlüllah SAS Efendimiz'i sevecek... Bu aşıl原因ınmazsa, tabii aşıl原因ınmanın yolları vardır. Usta eğitimcilerin işidir bu. Yani, para vermekle olmaz sadece, usta eğitimci lâzım. Ben burada şuna getirmek istiyorum konuyu:

Çocuklarınız için masraf yapmak zorundasınız. Çocuklarınız için kesenin ağzını açmak zorundasınız. Çocuklarınızı iyi yetiştirmek için kafa kafa verip, elbirliği ile çalışmak zorundasınız. Çocuklarınızı iyi yetiştirmek için, iyi hoca bulmak zorundasınız. Bu, havadan da, sudan da, gıdadan da, güneşten de önce gelen bir ihtiyaçtır.

Bunu yapmadığınız zaman, çocuk büluğa erdimi, karşınıza dikilir, sözünüzü dinlemez. Çocuğunuzun elinizden kaçtığını fark etmiş olursunuz, ağlarsınız ama, o zaman artık ilacı yoktur bu işin... Bitmiş demektir. Onun için, elbirliği yapın. Cimrilik etmeyin, fedakârlıktan kaçınmayın; çocuğunuzu iyi yetiştirmek için, her türlü imkânı hazırlayın.

İnsanın Avustralya'da tek başına olması zordur, ama grup halinde olmak bir nimettir.

الْجَمَاعَةُ رَحْمَةٌ وَالْفُرْقَةُ عَذَابٌ

(القضاعي عن النعمان بن بشير)

(*El-cemâatü rahmetün, ve'l-furkatü azâbün*)

¹ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.IV, s.278, no:18472; Beyhakî, *Şuabü'l- İman*, c.VI, s.516, no:9119; Kudâî, *Müsnedü'ş-Şihâb*, c.I, s.43, no:15; Ebü'ş-Şeyh, *el-Emsâl fi'l-Hadîs*, c.I, s.149, no:111; İbn-i Ebî Àsım, *es-Sünneh*, c.I, s.104, no:81; Nu'mân ibn-i Beşîr RA'dan.

Ukaylî, *Duafâ*, c.IV, s.429, no:2058; Hz. Aişe RA'dan.

Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.III, s.628, no:5962; Câbir ibn-i Abdullah RA'dan.

Mecmaü'z-Zevâid, c.V, s.392, no:9097; *Kenzü'l-Ummâl*, c.VII, s.934, no:20242; *Keşfü'l-Hafâ*, c.II, s.57, no:1074; *Câmiu'l-Ehadîs*, c.XII, s.66, no:11451.

“Cemaat halinde olmak Allah’ın rahmetidir, ayrılık da azaptır.” diyor, Peygamber Efendimiz. Cemaat, Allah’ın bir rahmetidir, bir ikramıdır. Cemaat olunca, grup halinde birçok şeyi kolayca yapabilirsin.

Grup halinde çalışacaksınız, çocuklarınızı iyi yetiştirmenin çaresine bakacaksınız. İş işten geçmeden, fırsat kaçımadan... Ağaç yaş iken eğilir. Çocuklarınızı iyi yetiştirmenin fedakârlığını yapacaksınız. Çocuklarınız Müslüman yetişecek.

Çocuğu serbest bıraktığın zaman, sen olmadığın zaman, bir yere gönderdiğin zaman, arkadaşlarıyla gezmeğe gittiği zaman; çocuk namazını bırakmıyorsa, ibadetini bırakmıyorsa, günaha sapmıyorsa sen yokken; tamam, ne mutlu sana. Eğer sen yokken, çocuk her türlü günahı işliyor, her türlü hâlî karıştıyorsa; yazıklar olsun. Ne kadar yazık...

Onun için, hem cemaatin yöneticisi olan kardeşlerimize, hocalara, büyük vazife düşüyor; hem de cemaatin kendisine mühim vazife düşüyor: Evlâdı iyi yetiştirmek...

Bakın, bazı kavimler erkek çocuğun sünnet işini, doğduğu hafta içinde yaparlar, bitirirler. “Fırt.” keserler, çocuk bir iki ağlar, ınga mınga der. Bitti.

Bizde öyle değil, bizde sünnetin adı, sünnet düğünüdür. Düğün diyoruz. Neden? O vesileyle çocuğun ruhuna bir şeyler aşlamak; hafızasına, hatıralarına güzel bir şeyler yerleştirmek istiyoruz. Onun için, bir düğün gibi program yapıyoruz.

Tabii, niye insanın böyle bir yeri kesiliyor? Tırnakları niye kesiliyorsa, saçları niye kesiliyorsa, kılları niye kesiliyorsa, koltuk altı niye temizleniyorsa, ondan... İslâm temizlik dinidir. İslâm'da temizliğin her çeşidi önemlidir. İslâm'ı ayakta tutan direklerden birisi, temizliktir.

Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:²

الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ

(حم.م.ت. عن أبي مالك الأشعري)

RE. 221/2 (*Et-tuhûru şatru'l-îmân.*) “Temizlik imanın yarısıdır.” Yâni, büyük bir kısmıdır. Tertemiz olacak Müslüman...

E, canım tırnakları biraz uzasın da, altına mikroplar, siyahlıklar girsin... Olmaz. Olmaz efendim. Koltuk altı işte pırasa sapı gibi olsun da, kökü gibi olsun da, aldırma... Olmaz. Kasıkları temiz olacak, koltuk altı temiz olacak, tırnakları kesilmiş olacak. Bunların hepsi, temizliğin bir şartıdır.

² Müslim, *Sahîh*, c.I, s.203, no:223; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.V, s.342, no:22953, 22960; Dârimî, *Sünen*, c.I, s.174, no:653; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.III, s.284, no:3424; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.I, s.14, no:37; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.I, s.45, no:12; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.I, s.42, no:185; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.I, s.132; Ebû Avâne, *Müsned*, c.I, s.189, no:600; İbn-i Esir, *Üsdü'l-Gâbe*, c.I, s.1208; İbn-i Hacer, *el-İsâbe*, c.II, s.195, no:2043; İbn-i Sa'd, *Tabakât*, c.IV, s.358; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.LIV, s.314; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.II, s.462, no:3976; Ebû Mâlik el-Eş'arî RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.IX, s.487, no:25998; *Keşfü'l-Hafâ*, c.II, s.658, no:1669; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XIV, s.156, no:14009.

Sünnet etmek de temizlikten dolayıdır. Pislik olmaması içindir. Çünkü sünnet derisi içinde pislik birikir, mikrop birikir. Sünnet onun için yapılıyor.

Tabii, çocuğun küçükken sünnet yapılmasında, avretinin korunması bakımından fayda vardır. Kocaman, kazık kadar olduğu zamana kadar sünneti bırakmak doğru değildir. Çocuk küçükken halletmelidir.

Bir de sünnet yaparken, tesettüre riayet etmek lâzım. Çünkü, “Çocuğun avreti de, büyüğün avreti gibidir.” diyor Peygamber Efendimiz.

“—Çocuktur, görünsün...”

Olmaz, görünmemesi lâzım. “Büyüğün avreti neyse, küçüğünki de odur.” diyor Peygamber Efendimiz. Çocuğun bacağı çıplak olamaz, çocuğun altı görülemez. Çocuğun mahrem yerlerinin görünmemesi lâzım.

“—Efendim. İşte sünnet ediyoruz, aç bakalım bacaklarını...”

Olmaz. Bir perde gerilecek, ilgili insan görecek. Başkası görmeyecek. Öyle yatırıyorlar, her şeyi görünüyor. Bu da İslâm’ı âdâba aykırı bir durumdur.

Eskiden Osmanlılar zamanında, sünnetin nasıl yapıldığını gösteren bir minyatür gördüm ben. Arabanın üstünü branda beziyle örter gibi, sünnetçiyle çocuğun üstünü örtüyorlar. Minyatürde çizgi öyle; yani, hiç kimse bir şey görmüyor; sünnetçi işini orada bitiriyor. Örtü öyle açılıyor.

Şimdi bizim kardeşimizin sünnet işi bitmiş de, bir hafta olmuş. Artık, bundan sonra nasıl olursa, o bakımdan söylüyorum. Yani, küçüğün avret yeri de örtülecek. Boş ver, küçüktür demeyeceğiz. Yani, çocuğun da avretini korumaya dikkat etmek gerekiyor. Muhterem kardeşlerim.

Tabii çocuk bu şeyden sonra temiz olacak, pislik olmayacak; çocuğa temizliği öğretmek lâzım. Hocalar eline mikrofonu aldığı zaman, mühim şeyler olduğu için imandan bahseder, sosyal bir takım olaylardan bahseder amma; bir takım küçük teferruat gibi görünen şeyler vardır, önemlidir. Meselâ, küçük abdestten nasıl temiz olarak çıkacak insan, yüznumaradan? Büyük abdestten, yüznumaradan nasıl temiz olarak çıkacak? Bunun şekli nedir, usulü nedir? Hanımlarda temizlik nasıl olur? Beyler de, çocuklarda, yani kız çocukta, erkek çocukta nasıl olur? Bunların güzelce öğretilmesi ve bunun çok güzel yapılması lâzım.

Yoksa, namaz olmaz. Abdest olmayınca namaz olmaz, namaz olmayınca Müslümanlık olmaz. Bunların güzelce öğretilmesi lâzım. Evlâtlara temizliği aşılama lâzım.

“—Aman evlâdım. Onu oraya atma, al bak sepete koy. Aman evlâdım. Orayı kirletme, söyle yap. Aman evlâdım, yüzünü yıka, dişlerini fırçala... Aman evlâdım, küçük abdestini yaptıktan sonra dikkat et, iç çamaşırına idrar damlamasın.” filan diye öğretmek lâzım.

Anneler öğretir, babalar öğretir, takip eder. Bu işi sağlamak lâzım, çocuğa temizliği öğretmek lâzım.

Peygamber SAS Efendimiz'in tavsiyesi var, diyor ki:

“—Kız çocuklarınızı güzel giydirin. Süsleyin. Şaşırdınız belki, Peygamber Efendimiz öyle tavsiye ediyor. Erkek çocuklar da öyle. Temiz giydireceksiniz, güzel giydireceksiniz. Çocuk temiz giyindikçe, kendi elbiselerini temiz korumaya dikkat eder.

e. Çocuklarınıza Asil İnsan Muamelesi Yapın!

Peygamber SAS Efendimiz'in bir tavsiyesi daha var:

“—Çocuklarınıza soylu, asilzade insan muamelesi yapınız.” diyor. Dikkat edin, bir daha söylüyorum: “Çocuklarınıza asilzade insan, soylu insan muamelesi yapınız.”

Bu ne demek? Vali'nin oğlu buraya gelse, bir yaramazlık yapsa, ne yaparsınız? Sıradan bir vatandaşın bir evlâdı gelse, aynı yaramazlığı yapsa, ne yaparsınız? Sıradan insanın çocuğunun ensesine birisi bir tokat patlatır. Höt, öyle yapılmaz. Çat diye bir ses duyulur, çocuk ensesini oğuştura oğuştura kenara gider, biraz ağlar. Ne yapın?.. Neden? Sıradan insanın çocuğu...

Vali'nin çocuğu yaparsa, ne olur? Herkes güler. Olsun, ziyanı yok bilmem ne, bilmem ne... Niye ziyanı yok? Kırdı işte. Zarar verdi. Ama valinin

oğlu? Valinin oğlu, kimse bir Şey diyemez. Yani, kızar içinden ama, dıŐarıdan bir Şey yapamaz. Neden? Valinin oğlu olduğu için...

O halde, sen çocuğuna ne yapacaktıŐın? Valinin oğluna muamele yapar gibi yapacak. Peygamber Efendimiz yle syluyor. Ne yapacaktıŐın? AzarlayamayacaktıŐın, dvemeyecektmiŐın, mümkün olduğu kadar tatlı konuŐacaktıŐın, ikna etmeğe alıŐacaktıŐın ve sire... Çocuklarınıza soylu insan, kerim insan muamelesi yapınız diyor. Bu hadis beni çok etkilemiŐtir. Muhterem kardeşlerim. Evltlerimizi yle yetiŐtirmeliyiz. ocuk böyle soylu insan muamelesi göre göre, soylulaŐmalı. Yaptığı Şeye dikkat etmeli. Oturmasına kalkmasına, yemesine içmesine, sözüne, seçtiği kelimelere dikkat edecek bir insan haline gelmeli. Nasıl olacak bu? Anne-baba ona öyle muamele edecek.

İngiltere Kraliçesi oğlunu nasıl terbiye ediyorsa, etrafındaki adamlar Prens Charles'ı nasıl yetiŐtirdilerse; sen de çocuğunu öyle yetiŐtireceksin. Çünkü sen sultansın, o da veliahd... Onu yle yetiŐtirirsen, o da sultan olur. Sen onu dversen, sversen, ondan sonra mahalle arası kabadayısı olur. Neden? Öyle gördü. Öyle gördü anasından, babasından...

Çocuğunuza asil, soylu insan muamelesi yapacaksınız. Mutlaka ve mutlaka dini bilgilerini kazandıracaksınız. Mutlaka ve mutlaka dünyevi bakımdan iyi bir tahsil verilmesi için çalışacaksınız. İyi yetişecek ocuk. Siz buraya belki hayatın bin bir zorluğu içinde iŐçi olarak geldiniz ama, sizin çocuklarınız patron olacak.

Hedefiniz o olacak. Çocuklarınız sizin çektiğiniz sıkıntıları çekmeyecek. Sizin Çocuklarınız başkalarının baktığı zaman imrendiği, başka insanların parmakla gösterdiği iyi yetişmiş, kaliteli, ahlâklı, efendi, dürüst, soylu bir insan olacak; Hedefiniz bu.

Bu hedefe ulaşmak içinde, masraf yapacaksınız. Değer, masraf değer. Yani, güzel sonuca ulaşmak için masraf yapmağa değer. Önemsiz bir şey için insan masraf yapmaz ama, önemli bir şey için masraf yapar. Hac ibadeti önemli... Misal olarak veriyorum.

Hac önemli. İnsanın ömründe bir defa veya nihayet olursa birkaç defa olabilen bir ibadet... Önemli. Kaç bin dolar gidiyor hacca? Beş bin dolar, on bin dolar neyse; bir para gidiyor. O da, oradaki kaldığınız Otele, imkânlara, ve sâireye göre. Neden veriyorsunuz bu kadar çok parayı? Hac ibadeti mühimdir diye. Mühim olan şeye para veriyor insan.

Onun için, vurgulaya vurgulaya, tekrar tekrar söylüyorum Evlâdınızın soylu, asil, efendi, bilgili, görgülü, hürmet gören bir bir kimse olarak yetiştirilmesi çok önemli bir hedef olduğu için; ona da paranızı vereceksiniz. İyi yetiştirilmesi için, paranızı vereceksiniz.

“—Canım bırak işte, biz ne gördük yani? O da işte okusun, ondan sonra bizim çalıştığımız gibi çalışsın...”

Hayır. Avustralya'nın vatandaşlığını almışsanız, Avustralya Başbakanı olacak gibi yetiştireceksiniz çocuğunuzu. Öyle yetiştirmeniz lâzım, o hedefle yetiştirmeniz lâzım, öyle güzel yetiştirmeniz lâzım.

Allah-u Teâlâ Hazretleri üzerimizde nimetlerini dâim etsin... En büyük nimeti olan İslâm'ın kıymetini bilmeyi, İslâm'a sımsıkı sarılmayı nasib etsin... Bu diyar-ı gurbette İslâm'ı elden kaçırmamayı nasib etsin...

Evlâtlarımızı iyi yetiştirmemizi nasib etsin... Bülûğa erdikten sonra bizim karşımıza dikilip asi olacak, bizim dünya ve ahiretimizi başımıza yıkacak evlât olmamasını nasib etsin... Evlâtlarımızın güzel günlerini, mutluluklarını, bahtiyarlıklarını, başarılarını, iki cihanda aziz ve bahtiyar olduklarını görmek nasib etsin... Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi evlâtlarımızla, sevdiklerimizle beraber cennetle cemaliyle müşerref eylesin...

Âmîn, bi-hürmeti seyyidi'l-mürselîn, muhammedini'l mustafâ... Salla'llâhu aleyhi ve âlihî ve sahbihî ve men tebahû biihsânin ilâ yevmi'l-cezâ... Ve selâmün alâ sâiri'l-enbiyâi ve'l-mürselîn ve âli küllün ecmaîn... Ve'l-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn, el-fâtihah...

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

26. 12. 1995 Melbourne - Avustralya

Coburg Camii, Düğün Sohbeti

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü